

get lidt i, at der er lavet så mange betænkninger i en forgængers tid, at vi nu lovgiver meget mere, end vi nogen sinde har gjort i nyere tid omkring folkekirken.

Så jeg synes faktisk, at det, vi trænger til frem for at permanentgøre stiftsrådene uden en større og sammenhængende debat om alle de andre forslag, som kommer de næste par år på området, er, at vi skal i gang med en bredere debat, vi skal have fremmet, at menighederne i kirken forholder sig til den kirkelige debat. Det kan vi sagtens gøre, også selv om vi lever videre med nogle biskoppelige stiftsråd, som vi gør for nuværende, uden at de bliver permanentgjort.

Vi vil gerne have, at det her ses i sammenhæng med forslagene omkring bloktilskud. Vi vil meget gerne som parti love hele Folketinget ro om folkekirken de næste par år, hvis vi netop får sat en større sammenhængende debat i gang. Vi har tidligere selv foreslået det nogle gange, og vi synes egentlig, at det er unødvendigt at permanentgøre det. Vi vil gerne være med i en drøftelse af: Hvordan kan vi så klare det, hvis vi ikke permanentgør det lige nu? Og hvordan får vi så en struktur på den lokale debat? For den er vi jo enige om er vigtig. Men vi ser gerne, at der bliver en debat nu her under udvalgsarbejdet, som lukker op for en mere sammenhængende debat om de mange udfordringer og de forskellige hjørner, der trænger sig på.

Så har jeg noteret mig, at ministeren skriver i Kristeligt Dagblad, at bloktilskudsordningen ikke påvirker andet end økonomien. Nej, men det er jo også økonomistrømmene, der i høj grad påvirker, hvor drift, ledelse, ansvar og beslutninger ligger. Ellers var der i hvert fald heller ingen grund til at påtvinge kirken, at den også skal have resultatledelse og resultatmål ligesom alle andre, der får et tilskud. Så jeg synes, vi står over for en række udfordringer, som jeg gerne vil appellere til at få en samlet debat om.

En konkret ting, som jeg synes vi under alle omstændigheder skal forholde os til, uanset om vi er enige eller ej – jeg har set, at den røde lampe lyser – er, at her står igen ordet præst, og vi har jo fundet ud af, at når der står præst, så står der kun tjenestemandsansat, så det skal vi i hvert fald som minimum have afdækket.

KL 10:11

Formanden:

Tak til fru Karen Klint. Og så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

KL 10:11

(Ordfører)

Jesper Langballe (DF):

Stordrift og management, analysegrupper og projektudvikling er glosor, der hører til tidens trend i erhvervslivet og i styringen af offentlige institutioner. Ifølge det foreliggende lovforslag skal folkekirken nu også rammes af denne hærgende farsot. Selv om kirkeministeren har neddæmpet hensigten, synes grundtanken med forslaget at være, at sognene er for små og menighedsrådene for dumme til at varetage det kirkelige projektmageri, som forslaget lægger op til.

Men folkekirken er ikke et projekt, og den ernærer sig ikke ved projekter. Folkekirken er en kristelig og folkelig virkelighed, som eksisterer på forhånd og har en opgave med at forkynde evangeliet sogn for sogn. Tanken om et repræsentativt råd i hvert stift, der bestyrer stiftsmidlerne – det som siden reformationen har været folkekirkens kapital – er udmærket. Det var det, vi fik i 1984, og som er tillagt yderligere, udvidede beføjelser i 2006, hvor udvalget skulle tage sig af hele administrationen, stiftsudvalgene vedrørende økonomi, som de hed.

At et sådant råd samtidig, som det er foreslået i det nye lovforslag, kan rådgive biskoppen med hensyn til pastoralstillinger og oprettelse af nye sogne og præstestillinger, forekommer også velbetænkt. Men når vi så kommer til den egentlige opgavebeskrivelse for det permanente stiftsråd, som den findes i lovforslaget, og som den allerede var kommet ind i formålet med stiftsudvalgene vedrørende økonomi, så er det, at managementånden slippes ud af flasken.

Det er for det første kommunikation mellem stift og menighedsråd og præster, som om biskoppen er ude af stand til selv at kommunikere med sine præster og menighedsrådet. For det andet er det formidling af kristendom. Jamen er det egentlig ikke, hvad der hele tiden har været kirkens opgave? Alt det er tydeligvis tom snak. Men så kommer det tredje og egentlige formål, nemlig udviklingsprojekter inden for undervisning, diakoni, medier, kirkemusik og lignende, herunder analyser til forberedelse af sådan nogle projekter.

De stakkels menighedsråd vil dårligt kunne slippe for projekterne og analyserne, i hvert fald ikke for at betale, når stiftsbidragene på op til 1 pct. af den kirkelige ligning er bindende.

Som en nyskabelse får stiftsrådene så oven i købet generel beføjelse til uden begrænsning at nedsætte underudvalg, som hr. Per Bisgaard